

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SORTIDA INAUGURAL CURS 2014-2015

TRAVESSA

RANSOL – PIC DE LA SERRERA –SORTENY

20 i 21 de setembre de 2014

HORARI PREVIST

Dissabte, 20 de setembre

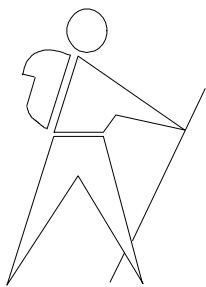
Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	9 h
La Seu d'Urgell. Visita i dinar.	12 h 30 min
Sortida cap a Ransol.	16 h
Ransol. Allotjament a l'Hotel del Tarter.	17 h 30 min

Diumenge, 21 de setembre

Esmorzar.	7 h
Inici de la travessa.	8 h
Refugi de Sorteny. Dinar.	14 h 30 min
Sortida cap a l'aparcament de Sorteny.	16 h
Aparcament de Sorteny. Sortida cap a Vilanova.	16 h 30 min
Vilanova i la Geltrú.	21 h

Notes.-

- ** A la Seu d'Urgell hi ha restaurants.
- ** A l'hotel del Tarter tenim habitacions dobles; cal que us aneu aparellant per tal de facilitar la distribució d'habitacions.
- ** L'hora del sopar del dissabte ja es concretarà a l'hotel. L'esmorzar serà a les set del matí.
- ** Si cal, l'autocar podrà fer una parada a mig camí (Ponts?) en anar i/o en tornar.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant el recorregut (**Condicions meteorològiques**, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** El vocal coordinador de la sortida és l'**Isidre Poch**. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

SORTIDA INAUGURAL CURS 2014-2015

TRAVERSA

RANSOL – PIC DE LA SERRERA –SORTENY

20 i 21 de setembre de 2014

Descripció de la ruta feta per Tot Natura (Cunit)

Espectacular, fantàstica, meravellosa i completa travessa per les muntanyes andorranes entre la Coma de Ransol i Sorteny, per la vall de Meners i amb la ascensió inclosa al Pic de la Serrera (2.912 m) el quart més alt d'Andorra i un dels pocs que superen la barrera dels 2.900m. Les vistes del cim son impressionants, tant d'Andorra, com sobretot de la Pica d'Estats i fins i tot veient molt bé, en un dia clar, el massís de la Maladeta.

Sortim de l'aparcament de la Coma de Ransol on hi arribem des de la carretera General 2, que va d'Andorra al Pas de la Casa i agafant el trencall de Ransol, just abans d'arribar al Tarter i a Soldeu. Creuem Ransol i seguim recte per la carretera asfaltada fins a la Coma de Ransol, que hi ha a uns 4 km des del poble. La carretera ens deixa en un aparcament al costa d'un pont romànic a 1.950 m d'altitud.

Sortirem de l'aparcament cap a l'esquerra en direcció NW, pujant suaument per la vall de Meners, al costa del riu. Notarem la transformació del paisatge amb l'altura, primer al costat d'un bosc de pi negre i de mica en mica passarem a prats alpins amb uns paisatges d'alta muntanya i amb diversos llacs. El camí és molt fressat i no te cap mena de pèrdua.

La pujada és progressiva, amb un tram més planer entre els dos estanys que passarem a tocar. Són els estanys de Ransol. Després de l'estany superior el pendent es fa més acusat i pugem en direcció al Coll de Meners. Poc abans d'arribar-hi, passem per una bonica cabana de minaires. Poc després arribem al Coll de Meners de 2.730 m.

Uns metres per sota del coll, abans d'arribar-hi, surt un corriol a la dreta que puja per unes roques i va cap a la carena, una mica estreta en forma de petita cresta. Cal flanquejar uns rocs grans per la banda oest i a partir d'aquí ja agafarem el llom de la carena que ens portarà al Pic de la Serrera que tenim al davant.

Es puja molt bé i arribem a la cresta superior. Només ens quedarà girar a l'esquerra per fer la fàcil cresteta fins el cim principal de 2.912 m que està al final de la carena.

El paisatge és impressionant amb el llac de Meners a la dreta. Al NE ens queden els pics de la Coma de Senyac i al NW el Pic del Salt. A l'oest veiem la Pica d'Estats i, més a l'oest, darrera seu el Massís de la Maladeta.

Veiem, més propers cap el sud, el Pic de la Cabaneta, el primer a l'altre cantó del Coll de Meners, per sota nostre, i darrera seu, més altívol, el Pic de l'Estanyó de 2.914 m, el tercer més alt d'Andorra, darrera de la Rocaentrepassada i el Coma Pedrosa.

Pic de la Serrera vist pujant el pic de l'Estanyó

Retornem pel mateix llom al Coll de Meners i el creuem, baixant cap a la Vall de Sorteny. Seguirem el GRP o ARP (Alta Ruta Pirenaica), que ja veníem seguint des de l'estany de Ransol.

El camí és franc i no te cap mena de pèrdua. Passarem per darrera del cordal que formen els Pics de Casamanya. Quan el camí es fa més estret i revolta una mica cap a la dreta, pujarem uns metres per canviar de vall, passant el Pas de la Serrera que es un petit coll que es puja fàcilment.

A l'altre cantó el corriol baixa força fins arribar al torrent de la Cebollera que baixa del coll del mateix nom i que es troba a la mateixa carena que el Pic de la Serrera en sentit NW.

A partir d'aquí el camí baixa suaument per arribar al refugi de Sorteny. Continuarem baixant i el corriol es transforma en pista. Passarem pel costat d'un petit jardí botànic i agafarem un parell de dreces per evitar el tram de pista, tot i que son força pendents, es baixen bé.

Al final reprenem la pista, molt planera i aviat arribem a l'aparcament de Sorteny, on finalitzem aquesta fabulosa travessa, pel principal Parc natural d'Andorra.

Molt i molt recomanable. No és llarga, amb poc més de 12 km, incloent el cim de la Serrera. El camí uneix de manera molt directa dues valls, que per carretera estan separades a més de 35 km.

Recorregut especialment atractiu i interessant. No us el perdeu. Val molt la pena! Us encantarà. No presenta cap dificultat més que el desnivell i el petit pas de roca sobre el Coll de Meners que és molt senzill. La qualifiquem de moderada pel desnivell.

Text de Tot Natura (Cunit). Setembre 2013

Fotografia i mapa d'Isidre Poch

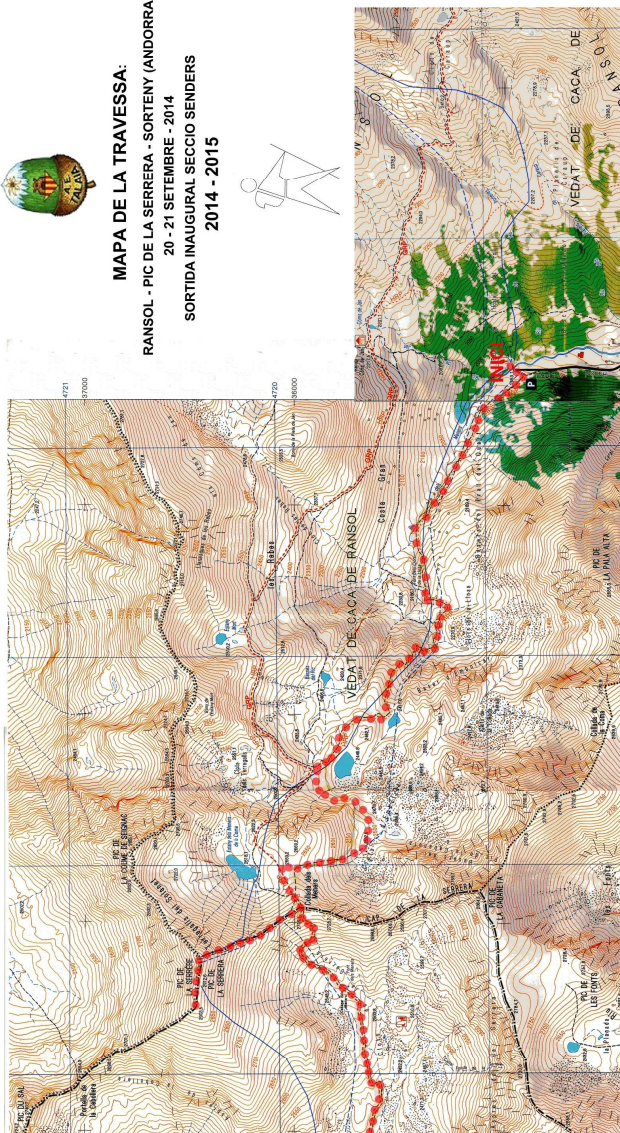
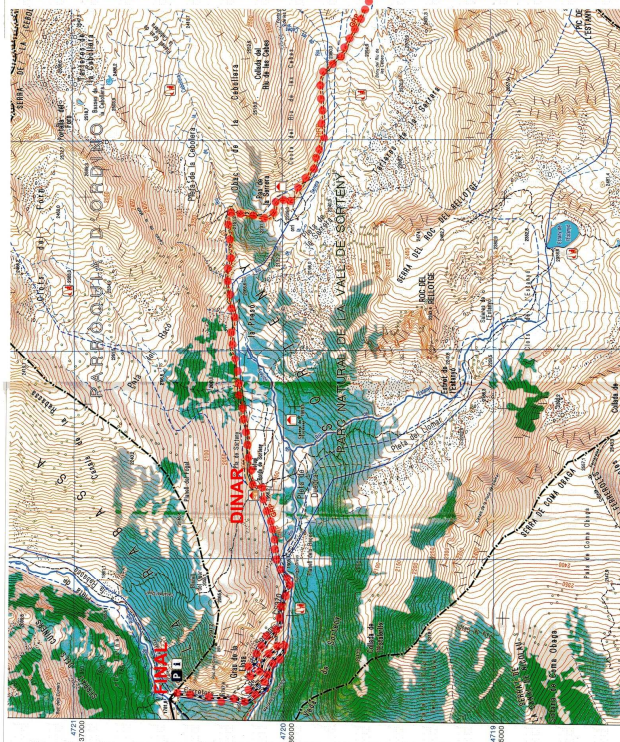
MAPA DE LA TRAVESSA:

RANSOL - PIC DE LA SERRERA - SORTENY (ANDORRA)

20 - 21 SETEMBRE - 2014

SORTIDA INAUGURAL SECCIO SENDERS

2014 - 2015

LA SEU D'URGELL

La ciutat de la Seu d'Urgell, centre i capital de la comarca de l'Alt Urgell, seu episcopal i cap de partit judicial, és situada a l'interfluvi del Segre i la Valira, poc abans de la seva confluència damunt una petita terrassa fluvial que és continuació del pla de les Forques.

El nucli antic de la ciutat s'estén entre el carrer de Sant Ot i el camí de Sota Palau, aquest sota el palau del bisbe i proper al Segre. Sembla que antigament la ciutat, abans de la construcció de les muralles, tenia en els rius propers (el Segre i el torrent que entrava pel carrer de Capdevila) una defensa natural.

A la baixa edat mitjana aquest torrent, que alimentava diversos molins, encara entrava pel carrer de Capdevila i corria pel mig del carrer de Santa Maria, i per això prengué el nom de torrent de Santa Maria. El nucli antic de la ciutat actualment és delimitat al nord per una aglomeració urbana de cases i carrerons; és d'origen ben antic i hom ha suposat l'existència d'una fortificació.

El nucli antic o vila vella és centrat pel notable edifici de la catedral d'Urgell i el seu conjunt romànic. Fou a partir d'aquest centre que es formà la població primera, que es començà a emmurallar a partir del 1200, tot aprofitant per a la defensa les sòlides construccions eclesiàstiques. Per oposició a altres nuclis o ravals que sorgiren, propers, a la baixa edat mitjana, la vila vella prengué el nom de Soldevila.

A Capdevila, i a l'entorn de l'església de Sant Nicolau, del segle XIII, sorgí la vila nova. La seva església, que no ha pervingut, sembla que era situada on hi ha ara Cal Trilla. Vora la pobla de Capdevila, vers llevant, sorgí un altre raval, el carrer de Cerdanya, documentat ja el 1349; on hi havia l'església de Sant Miquel, raó per la qual a vegades s'esmenta amb el nom de Sant Miquel.

Un altre barri antic, del segle XIII i relacionat amb el sistema defensiu, és el que apareix en els documents com a carrer de Trasdors. Aquests tres ravals eren tots fora muralla. Més enllà de la pobla de Capdevila hi havia el convent dels dominicans, bastit el 1345; un carrer unia el convent amb la vila nova, on hi havia el Firal.

L'edifici més notori i monumental del nucli antic de la Seu, entorn del qual s'ordena aquesta part de la ciutat, és la catedral d'Urgell, dedicada a Santa Maria. Bastida al mateix lloc que les dues anteriors que són documentades, la catedral és una fortalesa imponent, que moltes vegades ha estat el darrer lloc de resistència.

De la primera catedral, la que fou consagrada pel bisbe Sisebut d'Urgell el 839 només es conserva l'acta de dotació. De la segona, la que fou edificada pel bisbe Ermengol (1010-35) i consagrada pel seu successor, Eribau, al cap de cinc anys de la mort d'aquell, se'n desconeix l'estructura i només se'n conserva l'ara de marbre blanc de l'altar; devia ser semblant a les esglésies contemporànies de Ripoll o de Cardona.

Se sap que tenia un altar major dedicat a la Mare de Déu i uns altres dos per banda sota l'advocació dels sants Esteve, Just, Jaume i Ermengol, el bisbe difunt, que ja era venerat aleshores. A més, consta l'altar del Sant Sepulcre, que cal definir com una entitat a part, existent encara al segle XIII, amb el títol d'església.

La catedral actual fou iniciada pel bisbe Ot (1116-22) i rebé un impuls decisiu el 1175, en encarregar-se de la seva continuació el mestre Ramon Llobard per contracte estipulat amb el capítol. Sembla que Llobard, com indica el seu nom i la seva obra tan relacionada amb l'església de San Michele de Pavia, era d'origen italià. En el contracte es comprometia a cloure la volta en el termini de set anys, aixecar el cimbori i elevar les torres una filera de pedres per sobre de les voltes.

Amb motiu de les guerres dels bisbes amb Arnau de Castellbò i Ramon Roger de Foix, el saqueig de la Seu per les tropes d'aquests el 1195 i la disminució dels recursos econòmics obligaren a interrompre les obres, llevat del claustre, a la fi del segle, i algunes parts restaren inacabades. Els afegits posteriors -l'elevació dels campanars, la capella del Santíssim amb una interessant portalada barroca, la sagristia del Vi- desfiguraren l'estructura romànica, com també la nova ornamentació neoclàssica de l'interior amb guix, del segle XVIII, que fou llevada en una restauració.

Aquesta restauració fou realitzada en dues etapes: la primera, duta a terme per l'arquitecte i historiador de l'art Josep Puig i Cadafalch el 1918, retornà l'interior al seu aspecte originari, i la segona, realitzada entre el 1955 i el 1974, posà al descobert el bell portal septentrional. Des d'aleshores s'han anat realitzant altres petites restauracions, si bé la més important va ser la iniciada l'any 1996 i inaugurada el 1999, que va consistir en una millora del claustre, els sostres i la nau central. Durant la campanya es van descobrir restes d'origen romà (segles IV i V) que han fet replantejar les teories que situaven la fundació de la ciutat al segle IX.

La catedral romànica de la Seu és única a Catalunya per la seva unitat de construcció en un estil pur italianitzant. És una basílica de tres naus i transsepte molt llarg (amb cúpula sobre el creuer), en el qual s'obren cinc absis a llevant, però només el central sobresurt exteriorment (és dotat d'una elegant galeria superior i té una absidiola buidada interiorment), mentre que els laterals s'inscriuen en el gruix del mur.

Les voltes són de canó, reforçada la de la nau central i d'aresta les laterals. Els pilars són de secció cruciforme amb columnetes als angles. Hi ha cinc portals, tres a la façana principal de ponent i els altres a tramuntana i a migdia; aquests són els més decorats, possiblement del segle XIII. Dues torres octagonals emmarquen el frontispici, ornamentat a la part superior per arcuacions i sanefes, i sobre el portal principal hi ha dos lleons molt deteriorats. Dues torres majors, rectangulars, s'alcen a banda i banda del transsepte.

El claustre, situat a migdia de la catedral, té planta rectangular. Tres de les seves ales conserven la galeria romànica, mentre que la de llevant fou substituïda el 1603 per uns arcs i pilastres sense decoració. Els capitells del claustre mostren una clara influència rossellonesa. Esculpits en dur granit, presenten termes ornamentals o figuratius.

BIBLIOGRAFIA

- *** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- *** La Seu d'Urgell
<http://www.laseu.cat/>
- *** Hotel del Tarter
<http://www.hoteldeltarter.com/?lang=ca>
- *** Refugi de Sorteny
<http://www.refugisorteny.com/>

Agustí Poch. Setembre 2014

L'horari de la taula és aproximat

LLOCS	DIST-PARCIAL	DIST-TOTAL	ALTITUT	DESNIVELL	HORARI-PARCIAL	HORARI-TOTAL
A-- Coma de Ransol, Sortida	0	0	1.953	0	0:00	0:00
B-- Estany petit de Ransol	2.400	2.400	2.411	458	1:20	1:20
C-- Estany gran de Ransol	400	2.800	2.447	36	0:12	1:32
D-- Gir esquerra	100	2.900	2.450	3	0:03	1:35
E-- Collet vistes llac dels Meners de la Coma	950	3.850	2.669	219	0:30	2:05
F-- Collada dels Meners	250	4.100	2.720	51	0:10	2:15
G-- Pic de la Serrera	635	4.735	2.912	192	0:35	2:50
F-- Collada dels Meners	635	5.370	2.720	-192	0:20	3:10
H-- Riu de les Cebes	1.880	7.250	2.360	-360	1:00	4:10
I-- Pas de la Serrera	950	8.200	2.231	-129	0:30	4:40
J-- Riu de la Cebollera	300	8.500	2.160	-71	0:10	4:50
K-- Refugi Borda de Sorteny	1.700	10.200	1.966	-194	0:50	5:40
D I N A R						
L-- Parquing Canya de la Rabassa, Final	2.000	2.000	1.782	-184	1:00	6:40

Taula elaborada per Isidre Poch

